

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.090/2023/5-II.

A felperes:

felperes neve (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. B. Tóth Helga kamarai jogtanácsos (jogtanácsos címe)

Az alperes:

alperes neve (6200 Kiskőrös, Széchenyi István u. 4.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Németh Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Németh Miklós ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 10.G.21.364/2022/14.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes 10.G.21.364/2022/16.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 27 000 (huszonhétezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, a feleket az ügyben megillető tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán a fellebbezési eljárási illeték összege 48 000 (negyvennyolcezer) forint, amelyet az alperes megfizetett.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperes 2015. december 28. napjától egyedüli tagja és önálló cégjegyzésre jogosult vezető tisztségviselője volt a B... Kftt.-nek (továbbiakban: adós).

Az adósnak 2020. január 22. napjától a felperes felé adótartozása állt fenn, és a 2020. január 1. napja és 2020. december 31. napja közötti időszak alatt az alperes az adósnak tagi kölcsönöket nyújtott, illetve azok visszafizetéséről rendelkezett az alábbiak szerint:

Esedékesség	Tagi kölcsön befizetés (forint)	Tagi kölcsön visszafizetés (forint)	Adós tagi kölcsön kötelezettsége (forint)	Adós adószámla egyenlege (forint)
2019.12.31			17 100 000	-865 800
2020.01.02	300 000		17 400 000	-865 800
2020.01.06		5 000 000	12 400 000	-865 800
2020.01.28	1 800 000		14 200 000	22 337 560
2020.02.03	1 300 000	5 000 000	10 500 000	22 337 560
2020.02.07	1 200 000		11 700 000	22 337 560
2020.02.11	3 500 000	7 000 000	8 200 000	22 837 560
2020.02.18	2 400 000		10 600 000	22 837 560

2020.02.23	2 600 000		13 200 000	22 837 560
2020.02.28	2 000 000		15 200 000	22 837 560
2020.03.05	2 700 000	2 000 000	15 900 000	22 837 560
2020.03.12	2 600 000		18 500 000	22 863 160
2020.03.20	2 900 000		21 400 000	22 863 160
2020.03.31	2 800 000		24 200 000	22 863 160
2020.04.07	2 700 000		26 900 000	22 863 160
2020.04.16	1 000 000		27 900 000	22 863 160
2020.04.28	2 500 000		30 400 000	22 483 160
2020.05.04	2 000 000		32 400 000	22 483 160
2020.05.14	3 000 000		35 400 000	22 483 160
2020.05.22	1 300 000		36 700 000	22 483 160
2020.06.01	2 600 000		39 300 000	22 483 160
2020.06.04	2 300 000		41 600 000	64 879 800
2020.06.10	1 700 000		43 300 000	64 879 800
2020.06.12	3 000 000		46 300 000	64 879 800
2020.06.17	1 900 000		48 200 000	66 809 800
2020.06.20	2 200 000		50 400 000	66 809 800
2020.06.25	2 300 000		52 700 000	66 809 800
2020.06.30		5 000 000	47 700 000	66 809 800
2020.07.15		5 000 000	42 700 000	66 799 800
2020.08.04		5 000 000	37 700 000	67 567 800
2020.08.07		3 000 000	34 700 000	67 567 800
2020.09.04		8 000 000	26 700 000	67 567 800
2020.10.07		10 000 000	16 700 000	67 399 800

2020.10.14		5 000 000	11 700 000	67 399 800
2020.11.06		7 000 000	4 700 000	68 219 800
2020.12.03		4 700 000	0	69 215 800

[3] Az adósnak a 2019. december 31-i mérleg fordulónapon 159 685 000 forint rövid lejáratú kötelezettségével szemben 118 946 000 forint forgóeszköze volt, amelyből 238 000 forint a pénzeszköz, 109 541 000 forint a követelés és 9 167 000 forint a készlet. A 2020. december 31-i fordulónapon 168 008 000 forint rövid lejáratú kötelezettségével szemben 85 956 000 forint forgóeszközzel rendelkezett, amely 1 580 000 forint pénzeszközből és 84 376 000 forint a követelésből állt.

[4] Az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2020. február 3. napján bekövetkezett, amely ezt követően folyamatosan fennállt.

[5] A felperes kérelme alapján a Kecskeméti Törvényszék 2021. július 13. napján jogerőre emelkedett 17.Fpk.../.../10. számú végzésével elrendelte az adós felszámolását, amelynek kezdő időpontja 2021. augusztus 11. napja.

[6] A felszámolási eljárásban a felperes – egyedüli hitelezőként – összesen 84 855 000 forint összegű hitelezői igényt jelentett be, amelyet a felszámoló nyilvántartásba vett.

[7] A Kecskeméti Törvényszék a 2022. október 21. napján jogerőre emelkedett 17.Fpk.../.../26. számon végzésével az adós felszámolását befejezte és az adóst megszüntette. Egyéb rendelkezései mellett megállapította, az adósnak felosztható vagyona nincs, ezért a bejelentett hitelezői igények nem kielégíthetőek.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[8] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes az adós vezető tisztségviselőjeként nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el vezetői feladatait a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után, és ennek következtében az adós gazdálkodó szervezet vagyona 66 700 000 forint összegben csökkent. Érvényesíteni kívánt jogként a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) bekezdését jelölte meg. Előadta, az adós felszámolás alá került, amely eljárás során hitelezőként követelését bejelentette, azt a felszámoló nyilvántartásba vette. Álláspontja szerint az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete a mérlegadatokat alapján 2019. december 31. napján bekövetkezett, amelyről az alperesnek tudnia kellett. Észlelnie kellett ugyanis, hogy az adós pénzeszköze nem fedezi a rövid lejáratú tartozásait, és az adós adószámlája 2020. január 22. napjától folyamatosan hátralékos. Hivatkozott arra, az alperes az adós vagyont a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően azzal csökkentette, hogy 66 700 000 forint összegben tagi kölcsön visszafizetéséről rendelkezett. A tagi kölcsön visszafizetésével az alperes előnyben részesítette magát azon hitelezővel szemben, akinek tartozása a Cstv. 57. § (1) bekezdésben írt kielégítési sorrendben a tagnál előbb áll.

[9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, a felperes különböző adóhatósági eljárásokban a felszámolási eljárást megelőzően többször áttekintette az adós vagyoni helyzetét, fizetési képességét. Amennyiben ezen eljárások során a felperes az adós fizetéseképtelenséget igazoltnak látta volna, hivatalból intézkednie kellett volna a felszámolás kezdeményezése iránt. Ezt azonban a felperes szakértői apparátus nem látta indokoltnak, amely érvelése szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet hiányát támasztja alá. Nem

tartotta elvárhatónak, hogy az adós fizetéseképtelenségét olyan adatok alapján észlelje, amelyekből az adóhatóság sem állapította meg korábbi eljárásaiban a fizetéseképtelenséget. Megítélése szerint ezért az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete nem állt fenn a tagi kölcsönök visszafizetések, így e magatartása nem volt ellentétes a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

Az elsőfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el a B... Kft. „f.a.” fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően, és ezzel összefüggésben a gazdálkodó szervezet vagyona 66 700 000 forint összegben csökkent. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 108 000 forint perköltséget és az államnak 36 000 forint eljárási illetéket. Határozatának indokolásában rögzítette, a felperes hitelezői igényét az adós felszámolási eljárásában a felszámoló nyilvántartásba vette, ezért a felperes a Cstv. 3. § (1) bekezdés cd) pontjára figyelemmel hitelezőnek minősül, így a kereset előterjesztésére jogosult volt. Ezen túlmenően a felperes keresetét határidőben nyújtotta be, amely következtében a kereset érdemben vizsgálható volt.

[11] Rámutatott, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet megítélése kapcsán annak van jelentősége, hogy az adós a tartozását esedékességgel képes-e megfizetni. Ezért e körben elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy az adott tartozás esedékessé válásakor milyen pénzeszközei, illetve likvid tárgyi eszköz vagyona van az adósnak, amely a követelés fedezetül szolgálhatna. Nem találta megalapozottnak az alperes arra való hivatkozását, miszerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennálltának hányát támasztja alá, hogy a felperes mint adóhatóság az általa lefolytatott jogkövetési vizsgálat során nem kezdeményezett felszámolást. Erre vonatkozóan ugyanis jogszabályi kötelezettsége nincsen, és az alperes maga ismerte el az adóhatósági eljárásban, hogy a vizsgált, 2020. január 1. és augusztus 10. napja közötti időszakban előfordult, hogy nem tudott fizetni, hat havi részletre fizetési könnyítést kért, amelyet elutasítottak. Úgy ítélte, az alperesnek mint vezető tisztségviselőnek megfelelő gondosság esetén észlelnie kellett azt, hogy az adószámla egyenlege tartozást mutat abban az időpontban, amikor kifizetéseket teljesített a saját követelése kiegyenlítéseként. Ezért – könyvszakértő bevonása nélkül – megállapíthatónak találta, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2020. február 3. napján bekövetkezett.

[12] A vagyonsökkenés mértékét az ezen időpontot követően visszafizetett kölcsönök összegeként határozta meg. A kifizetések összegszerűségének alperes általi vitatása hiányában azok és a vagyonsökkenés közötti okozati összefüggést érintően nem tartott szükségesnek további bizonyítást. Kitért arra, a felperes a hitelezői igények kielégítésének hiányát a felszámolási záróvégezés csatolásával igazolta. Megjegyezte, az alperes anyagi pervezetés ellenére a mentesülést illetően tényelőadást nem tett, amely miatt viselnie kell a bizonyítás elmaradásának a következményeit. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes vezetői felelősségének a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei fennállnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem.

[13] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak hatályon kívül helyezését kérte megalapozatlanság miatt polgári perrendtartásról szóló 2016. évi

CXXX. törvény (Pp.) 382. §-a alapján. Előadta, az adós a koronavírus járvány időszaka alatt többször kérelmezett fizetési könnyítést és mérséklést gazdálkodási tevékenységének helyreállítása céljából. A három éven keresztül tartó adóhatósági ellenőrzés lezárásának szankciós megállapításaiból keletkezett az adós tartozása, amely 2020. évben az adóst gazdaságilag ellehetetlenítette. A mindennapi működés lehetőségének megteremtése érdekében tagi kölcsönök befizetése vált szükségessé átmeneti jelleggel, mivel azok kizárólag a napi likviditási célt szolgálták. Ezek visszafizetésére a vevői tartozások kiegyenlítéséből volt lehetőség, így a visszafizetések az adós vagyont nem csökkentették. Vagyonelevonás mindösszesen a 2019. december 31. napján fennálló 17 100 000 forint összegű tagi kölcsön visszafizetés miatt történt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a pénzeszközök befizetéseinek a célját, szükségességét, fontosságát a gazdálkodás feltételeinek megteremtésére és továbbfolytatására.

[14] Hangsúlyozta, az adós részletfizetési és mérséklési kérelmet nyújtott be, majd megállapodni kívánt a felszámolási eljárás előtt, amelyeket az adóhatóság elutasított. Ezért a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét az elvárható gondosság mellett nem látta. Sérelmezte, hogy az adóhatóság nem kísérelte meg az adós működésének megsegítését a koronavírus járvány idején ellehetetlenült helyzetben. Változatlanul hivatkozott arra a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte kapcsán, hogy a felperes a felszámolási eljárás elrendelését megelőzően lefolytatott eljárások során nem tartotta indokoltnak a felszámolási eljárás kezdeményezését. Ezért az alperestől sem várható el, hogy olyan gazdasági helyzetről állapítsa meg a fizetéseképtelenséget, amelyet az adóhatóság munkatársai sem tekintettek annak. Állította, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adós pénztárába való befizetésekkel az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében. Ezért a Cstv. 33/A. § (4) bekezdése értelmében mentesül a felelősség alól.

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kiemelte, a tagi kölcsön nyújtása nem felel meg a Cstv. által előírt „valamennyi elvárható” intézkedésnek, mivel e jogszabály nem várja el az ügyvezetőtől, hogy saját vagyonából pótolja akár ideiglenesen, akár véglegesen az adós vagyonában beálló csökkenést. A tag által – visszatérítés feltételével – rendelkezésre bocsátott kölcsön csak akkor küszöbölheti ki a vagyonszökkenést, ha utóbb a tag a pénz visszakövetelésétől eltekint, amely jelen esetben nem történt meg. Érvelése szerint a tagi kölcsön fizetésének célja nem volt a tartozások akár részbeni rendezése, mivel az adós a köztartozásait nem teljesítette, adóhátraléka folyamatosan nőtt. Utalt arra, a felperesnek mint adóhatóságnak nincs olyan kötelezettsége, hogy fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennállta esetén fizetési könnyítést vagy mérséklést adjon, vagy megállapodjon. Nincs továbbá az adóhatóságnak olyan kötelezettsége sem, hogy ilyen helyzet fennállta esetén felszámolási eljárás lefolytatását kezdeményezze. Megítélése szerint az alperesnek felelős ügyvezetői magatartás esetén tudomással kellett bírnia arról, hogy az adós adószámla egyenlege 2020. január 22. napjától folyamatosan hátralékos. E helyzetben pedig az alperes 66 700 000 forint tagi kölcsönt fizetett vissza az adós pénztárából saját maga részére.

Az ítéltábla döntésének indokai

[16] A fellebbezés alaptalan.

[17] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdésében megjelölt

tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[18] A felperes keresetében az alperes vezetői felelősségének megállapítását a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján arra hivatkozással kérte, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, és ezáltal az adós vagyona csökkent.

[19] Az alperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében a vezetői felelősségnek a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei közül kizárólag a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét vitatta, ennek hiányára tekintettel kérte a kereset elutasítását. Ezért a Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a vezetői felelősség további feltételeinek fennálltát nem vitatottnak kellett tekinteni. Ehhez képest fellebbezésében állította azt is, hogy az adós részére annak működése érdekében bocsátott rendelkezésre tagi kölcsönként pénzüsszegeket is, amely miatt az adós vagyona nem csökkent, és ezzel a Cstv. 33/A. § (4) bekezdése szerinti mentesülés körében minden intézkedést megtett, amely az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható. Ezzel az alperes az elsőfokú eljárásban a jogállítást részben nem vitató nyilatkozatával szemben utóbb vitássá tette a vezetői felelősség más feltételeit is, amely a Pp. 7. § 4.b) pontja alapján ellenkérelem-változtatásnak minősül. Erre azonban a Pp. 373. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben nincs lehetőség, csak ugyanezen szakasz (2)-(5) bekezdésében meghatározott feltételek fennállta esetén.

[20] A Pp. 373. § (3) bekezdése értelmében ellenkérelem-változtatásnak akkor van helye, az a (2) bekezdés szerinti ténnyel áll közvetlen okozati összefüggésben. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése alapján pedig a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítélet eredményezhetett volna. Az alperes ellenkérelem-változtatása alapjául az általa az adós részére teljesített tagi kölcsön befizetéseket jelölte meg, amelyek az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőzően történtek, és azokról az alperesnek nyilvánvalóan tudomása volt, mivel ezekre mint saját magatartására hivatkozott. Ezért az ellenkérelem-változtatásnak a Pp. 373. § (3) bekezdésében meghatározott feltételei nem állnak fenn.

[21] Az ellenkérelem-változtatásra továbbá a Pp. 373. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott esetekben van lehetőség, azaz ha az elsőfokú bíróság a felekkel előzetesen nem közölte az ítéletben hivatalból figyelembe vett tény, vagy a felektől eltérő jogszabály értelmezését, illetve a kérelemtől a jogszabály alapján való eltérési szándékát, valamint, ha ezek valamelyikét a másodfokú bíróság közli. Jelen esetben azonban e feltételek sem állnak fenn. Ezért az ítéltábla az alperes ellenkérelem-változtatását a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján elutasította. Ennek következtében a másodfokú eljárásban nem volt vizsgálható az alperesnek a vagyonsökkenés hiányára és a Cstv. 33/A. § (4) bekezdése szerinti mentesülésre való hivatkozása.

[22] A meg nem engedett ellenkérelem-változtatáson túlmenően az alperes fellebbezésében a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének megállapítását kifogásolta anyagi jogi megsértésre hivatkozva, és – az ítéltábla felhívását követően is – kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, megalapozatlanságra hivatkozva.

[23] A Pp. 371. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a fél – az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül – a 379-381. §-ban foglaltakra hivatkozva kérheti. Az ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 379. §-a az eljárás

megszüntetése miatt, a 380. §-a az ott felsorolt súlyos eljárási szabálysértések miatt, a 381. §-a pedig a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés miatt ad lehetőséget. Anyagi jogi jogszabálysértések tehát az idézett jogszabályi rendelkezések szerint nem adnak alapot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

[24] Az alperes fellebbezésében ugyan az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát állította, amely az adott ügy szempontjából lényeges tényállás feltárása, a bizonyítás hiányossága esetén állhat fenn. Az alperes azonban nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet kapcsán mely bizonyítás lefolytatását mulasztotta volna el, az alperesnek bizonyítási indítványa nem is volt az elsőfokú eljárásban. Más eljárási szabálysértésre az alperes fellebbezésében nem is hivatkozott. Nem volt megállapítható ezért olyan ok fennállta, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

[25] A Pp. 382. §-a alapján, ha a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és fellebbezése megalapozatlan, a másodfokú bíróság ítéletével – az ügy érdemét nem érintve – az elsőfokú ítéletet helybenhagyja. Miután az alperes hatályon kívül helyezés iránti fellebbezési kérelme alaptalan volt, és az elsőfokú ítélet megváltoztatását nem kérte, a másodfokú eljárásban a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte érdemben nem volt vizsgálható.

[26] A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. §-a alapján – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyta.

[27] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperesnek a jogi képviselével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint összesen 9 munkaóra alapulvételével megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

[28] A feleket az ügyben az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés v) pontja értelmében megillető illetékfeljegyzési jog ellenére előzetesen megfizetett fellebbezési eljárási illeték viselésére pervesztessége folytán a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles.

[29] Megjegyzi csupán az ítéletábra, amennyiben érdemben vizsgálható lett volna – az elsőfokú bíróság által helyesen ismertetett szempontok szerint – a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte, eltérő döntést az sem eredményezett volna.

2019. év végén az adósnak 159 685 000 forint összegű rövid lejáratú kötelezettsége volt, míg a forgóeszközei között a pénzösszeg csupán 238 000 forint, amely mellett 109 541 000 forint összegű likvidnek nem tekinthető követeléssel rendelkezett, és a tárgyi eszközök értéke is csak 9 167 000 forint. 2020. év végére a rövid lejáratú kötelezettségek összege 168 008 000 forintra nőtt, és a forgóeszközei között a pénzösszeg 1 580 000 forint volt, amely mellett 84 376 000 forint összegű likvidnek nem tekinthető követeléssel rendelkezett. 2020. évben az adós ugyan összesen 74 107 000 forint bevételt mutatott ki, de ráfordításai ezt meghaladták. Nem állapítható meg így a mérlegadatokról, hogy az adós 2017. december 31. napján és azt követően elegendő likvid vagyonnal rendelkezett volna ahhoz, hogy a kötelezettségeit esedékességükkor teljesítse. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetet alátámasztja az is, hogy a felperes 2020. február napját követően esedékessé váló követeléseit a felszámolás kezdő időpontjáig sem tudta teljesíteni az adós. Ellenkező következtetésre pedig nem ad alapot az a körülmény, hogy a felperes a korábbi adóhatósági eljárások során nem kezdeményezte az adós felszámolását. Nincs ugyanis az adóhatóságnak olyan kötelezettsége, hogy a gazdálkodó szervezet felszámolását kezdeményezze, amennyiben a fizetéseképtelenségét észleli. A felszámolási eljárás iránti kérelem hiánya nem jelenti azt, hogy a gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete nem áll fenn.

[30] A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet szubjektív feltétele kapcsán jelentősége van annak, hogy a vezető tisztségviselő feladata az adós gazdálkodó szervezet esedékes, lejárt tartozásainak, vagyonának cash-flow kimutatásnak a figyelemmel kísérése. A vezető tisztségviselő a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezéséről tudomást szerezhet a lejárt, nem vitatott és ki nem fizetett tartozások fennállásából. Az alperesnek ezért a kellő gondosság tanúsítása mellett tudnia kellett arról, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került, mivel a tartozás ellenőrzése, folyamatosan figyelemmel kísérése az ügyvezetőtől elvárható, tekintettel arra is, hogy az alperes nyilatkozata szerint az adós gazdasági tevékenységét folytatta. Az ügyvezető ugyanis nem maradhat érdektelen a gazdasági társaság működése és anyagi helyzete iránt, aktívan kell közreműködnie a társaság vagyoni helyzetének feltárásában, figyelemmel kísérésében. Az ügyvezetés az üzletszerű gazdasági tevékenység eredményessége tekintetében folytatott folyamatos vezetői tevékenységet jelent, amely kiterjed a jogszerű működés biztosítására. Az alperesnek ezért mint az adós önálló ügyvezetésre jogosult ügyvezetőjének ismernie kellett volna az adós vagyoni, gazdasági pénzügyi helyzetét (hasonlóan: EBH2011. 2326). A gazdasági társaság alapítása során jogszabály az ügyvezetőtől nem vár el végzettséget, jártasságot, gazdasági társaság szabadon alapítható. Ha az alperes tudta, hogy a társaság alapításához, vezetéséhez szükséges képességeknek nincs a birtokában, és mégis vállalta vagy továbbfolytatta az ügyvezetői tevékenységet, utóbb pénzügyi, gazdasági ismeretek hiányára nem hivatkozhat. Az pedig az adós vagyoni helyzetének alperes általi ismeretére utal, hogy az adóhatóságnál fizetési könnyítés iránti kérelmeket terjesztett elő, és az adós működése érdekében tagi kölcsönöket nyújtott.

Szeged, 2023. szeptember 21.

Dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Dr. Tolna András s.k.	Dr. Dobler László s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró